

عنوان مقاله:

ویژگی های روان سنجی مقیاس قابلیت استخدام خودادراکی دانشجو (ساختار عاملی، پایایی و روایی) در دانشجویان ایرانی

محل انتشار:

فصلنامه آموزش مهندسی ایران، دوره 19، شماره 76 (سال: 1396)

تعداد صفحات اصل مقاله: 17

نویسندگان:

حمید عبدی - دانشجوی دکتری برنامه ریزی درسی، دانشکده علوم تربیتی و روان شناسی دانشگاه اصفهان

محمدجواد لیاقتدار - استاد گروه علوم تربیتی، دانشکده علوم تربیتی و روان شناسی دانشگاه اصفهان

خلاصه مقاله:

هدف پژوهش حاضر، بررسی ویژگی های روانسنجی (ساختار عاملی، پایایی، و روایی) مقیاس قابلیت استخدام خودادراکی دانشجو در میان دانشجویان ایرانی می باشد. این پژوهش بر روی 185 نفر از دانشجویان سال چهارم مقطع کارشناسی رشته فنی دانشگاه اصفهان به روش نمونه گیری خوشه ای تصادفی که از بین دانشکده های فنی دانشگاه اصفهان گزینش شده بودند انجام گرفت. ساختار عاملی مقیاس قابلیت استخدام خودادراکی دانشجو، با استفاده از تحلیل عامل اکتشافی چهار عامل را به دست داد که 53/70 درصد از واریانس کل را تبیین می کند. به علاوه تحلیل عامل تاییدی مدل ساختار چهار عاملی مقیاس را مورد تایید قرار داد. نتایج همسانی درونی کل مقیاس و عامل های آن همگی در حد قابل قبول بودند. همبستگی بین هر یک از گویه های مقیاس با نمره کل از 51/0 تا 77/0 متغیر و همگی معنادار بوده است. ضریب روایی همگرایی از طریق همبستگی بین هر یک از عامل های مقیاس قابلیت استخدام خودادراکی دانشجو با مقیاس قابلیت استخدام برنامه درسی که به لحاظ نظری به آن مرتبط بود، مورد بررسی و تایید قرار گرفت. در مجموع یافته های حاصل از این پژوهش نشان داده است که مقیاس قابلیت استخدام خودادراکی دانشجو در نمونه ایرانی از پایایی و روایی مناسبی برخوردار است و می توان از آن در موسسات آموزش عالی بهره گرفت. همچنین می توان از طریق برنامه های آموزشی مناسب، قابلیت استخدام خودادراکی دانشجویان را ارتقا بخشید.

کلمات کلیدی:

قابلیت استخدام خودادراکی دانشجو، ساختار عاملی، پایایی، روایی، قابلیت استخدام برنامه درسی

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/895467>

